

ผลการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษา
ด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

The Results of Caring Counseling to Enhance Ability to Provide Academic and
Life Counseling for Scholarship Recipients

วชิระ พิมพ์ทอง¹ และ ปาริชาติ เตชะ²

Wachira Pimthong¹ and Parichat Techa²

^{1,2}คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

^{1,2} Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author E-mail: ¹pwachirap@gmail.com

Retrieved: April 11, 2023; Revised: June 6, 2023; Accepted: June 7, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาผู้รับทุนโครงการครูรัก(ษ์)ถิ่น โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร รุ่นที่ 1 จำนวน 32 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) ชุดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน 2) แบบประเมินความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน 3)แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุนวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ 1) การประเมินความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน โดยใช้รูบริกแล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาผู้รับทุน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลผลค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์ ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต หลังการใช้ชุดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน มีคะแนนเฉลี่ยหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกกลุ่ม และ 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาผู้รับทุน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: กิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษา; ความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต;
นักศึกษาผู้รับทุน

Abstract

The objectives of this study were 1) to study the results of caring counseling to enhance the ability to provide academic and life counseling for scholarship recipients and 2) to study teacher students' satisfaction towards learning activities. The sample is Students who receive scholarships from the KROO RAK TIN Project, Elementary Education Program, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, 1st generation, totaling 32 students by purposive sampling. The research tools were: 1) a series of caring counseling to enhance the ability to provide academic and life counseling for scholarship recipients, 2) an assessment form for academic caring counseling to enhance the ability to provide academic and life counseling for scholarship recipients, 3) a Satisfaction questionnaire on the organization of caring counseling to enhance the ability to provide academic and life counseling for scholarship recipients. For scholarship recipient students, Data were analyzed as follows: 1) Assessment of academic and life counseling abilities. For scholarship recipient students, Using the rubric and comparing with the criteria of 80 percent, 2) Satisfaction of scholarship recipient students Data were analyzed using average, standard deviation: Interpret the average results against the criteria. The results showed that 1) Academic caring counseling enhances the ability to provide academic and life counseling for scholarship recipients. After participating in activities, the average score was above the criteria of 80 percent for all groups, and 2) Overall, the satisfaction of the students who received the scholarship to learning activities was at the highest level.

Keywords: Mentoring activities; Academic and life counseling capabilities; Scholarship recipients

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงของระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพสูงเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ มุ่งเน้นผลผลิต ผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่ยอมรับระดับสากล สอดคล้อง แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574) การให้คำปรึกษา เป็นกระบวนการที่ผู้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือผู้รับบริการให้เข้าใจและยอมรับตนเอง ต้องลดจุดอ่อน เพิ่มจุดแข็งให้มากขึ้น เมื่อมีปัญหาสามารถเผชิญกับปัญหาได้ดี ช่วยให้บุคคลได้มีแนวทางการแก้ไขปัญหา จัดการกับสภาพปัญหา และจัดการตนเองได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ส่งผลให้นักศึกษามีความเข้มแข็งทางจิตใจ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น มีแนวทางในการช่วยเหลือนักศึกษาที่กำลังมีปัญหาให้สามารถหาทางออกของปัญหาได้ ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข อีกทั้งไม่รู้สึกโดดเดี่ยวในการแก้ปัญหา ตรงกันข้ามหากปล่อยให้หนีสินักศึกษาซึ่งมีประสบการณ์น้อย เผชิญปัญหาเพียงลำพัง คิดเองแก้ปัญหาเอง มีโอกาสผิดพลาดในชีวิตได้

สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 23 กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่เน้นในเรื่องการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

กรมสุขภาพจิต (2558) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาเป็นลักษณะการให้บริการแก่บุคคล ที่มีความต้องการขอรับคำปรึกษาอย่างไรก็ตามการให้บริการนี้มีลักษณะที่แตกต่างจากการให้บริการอื่น ๆ ดังนี้ 1. มีทฤษฎี กระบวนการและเทคนิคการให้คำปรึกษาให้ได้เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับลักษณะของปัญหา และธรรมชาติของแต่ละบุคคล 2. เน้นสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาเพื่อให้เกิดความรู้สึกไว้วางใจ และกล้าเปิดเผยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้การให้คำปรึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้การสนทนาหรือการสื่อสารสองทางระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับคำปรึกษา 3. เน้นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาอยู่ในโลกความเป็นจริง และสามารถค้นหา แนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้ในปัจจุบัน 4. ไม่มีคำตอบที่สำเร็จรูปตายตัวเพราะการให้คำปรึกษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์วิธีการแก้ปัญหาในแต่ละกรณีจึงไม่เหมือนกัน เพราะจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และสภาพปัญหาโดยผู้รับคำปรึกษาเป็นผู้ตัดสินใจเลือกแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง 5. ผู้ให้คำปรึกษา ต้องให้เกียรติและยอมรับผู้ที่มารับคำปรึกษา อย่างไม่มีเงื่อนไขไม่ตัดสิน ไม่ประเมิน และไม่วิพากษ์วิจารณ์ หรือตำหนิผู้ที่มารับคำปรึกษา

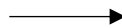
จากความสำคัญของการดูแลให้คำปรึกษาที่กล่าวมานั้นทำให้ผู้วิจัยมองเห็นถึงความสำคัญของการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตของนักศึกษาผู้รับทุน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่รับความคาดหวังจากสังคมและโรงเรียนเป็นอย่างมาก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจตนเอง สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาตัวเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เป็นแนวทางการด้านการเรียน การศึกษาต่อ ด้านกิจกรรม ด้านสังคม ด้านปัญหาส่วนตัว การใช้ชีวิตในหอพัก การปรับตัวเข้ากับเพื่อน เป็นต้น อีกทั้งเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างมหาวิทยาลัยฯ กับนักศึกษา และนักศึกษา กับอาจารย์ และเพื่อให้ นักศึกษารู้จักคิด รู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง รู้จักวิธีการแก้ปัญหา รู้จักเลือกและตัดสินใจ แก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองได้อย่างชาญฉลาด และเหมาะสมตามปัญหาและสถานการณ์นั้น ๆ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนและมีความสุขในการใช้ชีวิตในหอพักตลอดหลักสูตร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาผู้รับทุนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การใช้ชุดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริม
ความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและ
การใช้ชีวิตสำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

- ความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน
- ความพึงพอใจของนักศึกษาผู้รับทุนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักศึกษาผู้รับทุนโครงการครูรัก(ษ์)ถิ่น รุ่นที่ 1 โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 32 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน มีองค์ประกอบของชุดกิจกรรม 10 กิจกรรม คือ กิจกรรมที่ 1 การให้คำปรึกษาเบื้องต้น (เพื่อนช่วยเพื่อน) กิจกรรมที่ 2 การตระหนักรู้ เห็นคุณค่าในตัวเองและผู้อื่น กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ กิจกรรมที่ 4 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด กิจกรรมที่ 5 การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น กิจกรรมที่ 6 การบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมที่ 7 การทำงานร่วมกับผู้อื่น กิจกรรมที่ 8 ความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมที่ 9 การปรับตัวในยุค New Normal กิจกรรมที่ 10 สัญญาใจ

2. แบบประเมินความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ และแบ่งระดับคะแนนรูปแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Rubric Score) 4 ระดับ คะแนนเต็ม 24 คะแนน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาผู้รับทุนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

การสร้างและหาคุณภาพของชุดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรม และเนื้อหา กิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

2) กำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน มีองค์ประกอบของชุดกิจกรรม 10 กิจกรรม คือ 1) การให้คำปรึกษาเบื้องต้น (เพื่อนช่วยเพื่อน) 2) การตระหนักรู้ เห็นคุณค่าในตัวเองและผู้อื่น 3) การวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 4) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด 5) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น 6) การบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ 7) การทำงานร่วมกับผู้อื่น 8) ความคิดสร้างสรรค์ 9) การปรับตัวในยุค New Normal และ 10) สัญญาใจ

3) ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน ตามขั้นตอนดังนี้

3.1) ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาจากการเป็นที่ปรึกษาโครงการครูรัก(ษ์)ถิ่น รุ่นที่ 1 โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 32 คน พบว่า นักศึกษาผู้รับทุน มีความเข้าใจในการการดูแลให้คำปรึกษาไม่ชัดเจนและไม่สามารถออกแบบการทำกิจกรรมให้สอดคล้องกับการแก้ปัญหาเชิงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้กับผู้เรียนในโรงเรียน เนื่องด้วยการดูแลให้คำปรึกษา มีหลายประเด็นที่ต้องนำไปใช้ในโรงเรียนปลายทาง อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้รับผิดชอบ โครงการครูรัก(ษ์)ถิ่น รุ่นที่ 1 ในกิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตของนักศึกษาผู้รับทุน มีบทบาทในการออกแบบและจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมความสามารถด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษาผู้รับทุน ดังนั้นการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ผู้รับผิดชอบ จึงได้ปรึกษาผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ประกอบด้วย นักจิตวิทยาปฏิบัติการ นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการพิเศษ คณะกรรมการสมาคมจิตวิทยาแนะแนวแห่งประเทศไทย เครือข่ายภาคเหนือ คณะทำงานกลุ่มพัฒนาระบบการแนะแนว สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการศูนย์แนะแนวประจำจังหวัดกำแพงเพชร จึงมีแนวคิดในการช่วยเหลือให้นักศึกษาทุนให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำวิธีการดูแลให้คำปรึกษาไปใช้ได้ถูกต้องและชัดเจน จากการฝึกให้วิเคราะห์สถานการณ์ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการจัดทำชุดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน ดังกล่าว

3.2) ศึกษาวิธีการดำเนินกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน จากงานวิจัย วารสาร บทความและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับนักจิตวิทยาปฏิบัติการนักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการพิเศษ คณะกรรมการสมาคมจิตวิทยาแนะแนวแห่งประเทศไทย เครือข่ายภาคเหนือ คณะทำงานกลุ่มพัฒนาระบบการแนะแนว สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการศูนย์แนะแนวประจำจังหวัดกำแพงเพชร

3.4) กำหนดวัตถุประสงค์การสร้างชุดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน โดยผู้วิจัยได้นำ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์

3.5) กำหนดรูปแบบการเรียบเรียงเนื้อหา โดยใช้เวลาในการร่วมกิจกรรมจำนวน 10 กิจกรรม รวม 30 ชั่วโมง ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

กิจกรรมที่	ดำเนินการทดลอง		เวลา/ชั่วโมง
	เนื้อหาในชุดกิจกรรม	ผลผลิต/ผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้นจริง	
1	การให้คำปรึกษาเบื้องต้น (เพื่อนช่วยเพื่อน) - ชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับที่ปรึกษาและนักศึกษานักศึกษาผู้รับทุน - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - สร้างความรู้ความเข้าใจและเทคนิคในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน	1. เทคนิคในการให้คำปรึกษาเพื่อนช่วยเพื่อน 2. ได้ระบายความในใจให้เพื่อนฟังทำให้รู้สึกปลดปล่อยความกังวล 3. ได้สังเกตพฤติกรรมของผู้อื่นและผู้รับฟัง 4. ได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน และทักษะที่แตกต่างกัน 5. ได้รู้ทักษะของการเป็นผู้ฟังที่ดี และที่ปรึกษาที่ดี 6. การแสดงสีหน้า แววตา และน้ำเสียงขณะรับฟังเพื่อน	3
2	การตระหนักรู้ เห็นคุณค่าในตัวเองและผู้อื่น - ชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการตระหนักรู้ การเห็นคุณค่าในตัวเอง และการเห็นคุณค่าของผู้อื่น ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน	1. สร้างแรงกำลังใจในตนเอง และผู้อื่น 2. มีการแบ่งปัน ส่งเสริมทางด้านความคิด 3. เรียนรู้ทฤษฎีภูเขาน้ำแข็ง เป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมและจิตใจมนุษย์ (จิตสำนึก จิตใต้สำนึก จิตทั้งสำนึก) 4. ได้เปิดใจพูดคุย ถึงประเด็นปัญหามีค้างคาใจ	
3	การวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ - ชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน	1. ได้ทราบถึงวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างถูกวิธี 2. ได้ฝึกความกล้าแสดงออกในการพูดถึงปัญหาของตัวเองที่พบเจอ 3. ได้ฝึกความกล้าแสดงออกทางความคิดใน	3

กิจกรรมที่	ดำเนินการทดลอง		เวลา/ชั่วโมง
	เนื้อหาในชุดกิจกรรม	ผลผลิต/ผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้นจริง	
	- สร้างความรู้ความเข้าใจและวิธีการวิเคราะห์ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน	การทำงานแบบเป็นกลุ่ม 4. ได้ทราบว่าชีวิตแต่ละคนและในแต่ละวันพบเจอปัญหามากมายไม่ซ้ำแบบต้องเรียนรู้วิธีการรับมือกับปัญหานั้นจากผู้ที่มีประสบการณ์ 5. ได้ร่วมหาทางเลือกและตัดสินใจแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์กิจกรรมที่ ขั้นตอนในการทำกิจกรรม	
4	การจัดการกับอารมณ์และความเครียด - ชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - สร้างความรู้ความเข้าใจและวิธีการในการจัดการกับอารมณ์และความเครียด ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน	1. นักศึกษาสามารถจัดการและแก้ปัญหาของอารมณ์ ความเครียดของตนเองได้ 2. นักศึกษาสามารถประเมินสถานการณ์จากอารมณ์ของผู้อื่นได้ 3. นักศึกษาระวังและหลีกเลี่ยงอารมณ์ที่ไม่พึงประสงค์ในการเกิดภาวะความเครียด 4. นักศึกษาปรับความคิดของตนเองให้มีทัศนคติที่ดียิ่งขึ้น 5. นักศึกษาสามารถสร้างพลังและกำลังใจเมื่อต้องเผชิญปัญหา	3
5	การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น - ชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - สร้างความรู้ความเข้าใจและแนวทางการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน	1. วิธีการเข้าหาผู้อื่น 2. การเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ๆ การได้ทำความรู้จักคนใหม่ๆ 3. การรักษามิตรภาพระหว่างเพื่อน	3
6	การบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ - ชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - สร้างความรู้ความเข้าใจและวิธีการของการบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ให้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน	1. ได้ความรู้เกี่ยวกับเวลา 2. ได้วิธีการจัดการเวลาของตนเอง 3. แบ่งเวลาชีวิตได้เหมาะสม เช่น ควรทำงานกี่ชั่วโมง นอนกี่ชั่วโมงและแบ่งเวลาในการหาความสุขให้ตัวเองกี่ชั่วโมง เป็นต้น 4. ในหนึ่งวันต้องจัดเวลาอย่างไรให้เหมาะสมเพื่อไม่ให้ตัวเองเหนื่อยเกินไป	3
7	การทำงานร่วมกับผู้อื่น - ชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - สร้างความรู้ความเข้าใจและวิธีการและแนวทางในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน	1. ได้รู้ว่าการทำงานร่วมกันต้องเป็นต้องแบ่งหน้าที่ให้เหมาะสม เพราะแต่ละคนมีความสามารถที่แตกต่างกัน 2. การทำการร่วมจำเป็นต้องใช้ความเชื่อใจกัน และไว้วางใจกัน (จากเกมที่ให้เพื่อนยืนตรงกลางแล้วช่วยกันรับเพื่อน) 3. การทำงานร่วมกับผู้อื่นจำเป็นต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 4. การสร้างความสามัคคีภายในกลุ่ม เพื่อให้	3

กิจกรรมที่	ดำเนินการทดลอง		เวลา/ชั่วโมง
	เนื้อหาในชุดกิจกรรม	ผลผลิต/ผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้นจริง	
		งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี 5. ได้เรียนรู้ทักษะการปฏิบัติอย่างเหมาะสม	
8	ความคิดสร้างสรรค์ - ชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ให้แก่อาจารย์ที่ ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - สร้างความรู้ความเข้าใจและแนวทางที่ ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ให้แก่ อาจารย์ ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน	1. ได้ฝึกการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา 2. ทำให้ได้แสดงออกทางด้านการคิดผ่าน การวาดภาพ 3. ทำให้ได้ใช้จินตนาการของตนเอง 4. แสดงให้เห็นว่าความคิดของทุกคนมีค่า และนำไปใช้ประโยชน์ได้	3
9	การปรับตัวในยุค New Normal - ชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ให้แก่อาจารย์ที่ ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - สร้างความรู้ความเข้าใจและแนวทางการ ปรับตัวในยุค New Normal ให้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน	1. ได้เรียนรู้ที่จะปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสม เมื่อต้องอยู่ร่วมกันในสังคมมากยิ่งขึ้น 2. ทำให้หลายครอบครัวได้ใช้เวลาร่วมกัน มากขึ้นทำให้เกิดความเข้าใจใส่ใจและ ใกล้ชิดกันมากกว่าเดิม 3. รู้จักปรับตัวและรู้วิธีการป้องกันตัวเองใน ยุค NEW NORMOL 4. รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวก และการติดต่อสื่อสาร ในสถานการณ์ ต่างๆ 5. รู้ถึงผลกระทบ และประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม	3
10	สัญญาใจ - ชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ให้แก่อาจารย์ที่ ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน - สร้างความรู้ความเข้าใจและแนวทางการ สร้างแรงบันดาลใจ ให้แก่ อาจารย์ที่ ปรึกษาและนักศึกษาผู้รับทุน	1. ทำให้นักศึกษามองเห็นเป้าหมายในชีวิต 2. ทำให้นักศึกษาเกิดแรงบันดาลใจ 3. ได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน 4. ทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในตัวเองมาก ขึ้น 5. ทำให้นักศึกษาเกิดการพัฒนานตนเองทั้ง ในด้านความคิด ทักษะ และ การ วางแผนเป้าหมายในชีวิต 6. สามารถสร้างพลังใจให้แก่ตนเองได้	3

3.6) นำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น พร้อมทั้งแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรม ไปให้
 ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านประเมินความเหมาะสม

3.7) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาหาค่าความเหมาะสมโดยการแปล
 ความหมายตามแบบประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษา ผู้วิจัยได้แปลความหมายของข้อมูล
 ตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

- 1) คะแนน 4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 2) คะแนน 3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสมในระดับมาก
- 3) คะแนน 2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสมในระดับปานกลาง
- 4) คะแนน 1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อย
- 5) คะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมในภาพรวมเท่ากับ 4.20 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระดับมาก
ขึ้นไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ขึ้นไป จากนั้นปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.8) ปรับปรุงชุดกิจกรรมให้ถูกต้องเหมาะสมแล้วนำชุดกิจกรรมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบประเมินความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต

การสร้างแบบประเมินความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต มีขั้นตอนดังนี้

1) กำหนดกรอบแนวคิด เนื้อหาและขอบข่ายโครงสร้างของคำถามในด้านเนื้อหา รูปแบบ
โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้แบบประเมินที่ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน

2) แบบประเมินความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
ลักษณะของแบบวัด ประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อและแบ่งระดับคะแนน 4 ระดับ มีรายการที่ประเมิน
คือ 1) บอกปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ปัญหา 2) ระบุปัญหาสาเหตุของปัญหา 3) วางแผนและออกแบบ
กิจกรรมแก้ปัญหาที่สัมพันธ์สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหา 4) แสดงบทบาทสมมติในการแก้ปัญหาจาก
สถานการณ์ที่ได้ 5) มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม 6) การประเมินความสามารถในการให้คำปรึกษาด้าน
วิชาการและการใช้ชีวิต

นำคะแนนที่ได้ในแต่ละองค์ประกอบมารวมกันแล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

คะแนน 19-24 หมายถึง มีความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตอยู่ใน
ระดับดีมาก

คะแนน 13-18 หมายถึง มีความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตอยู่ใน
ระดับดี

คะแนน 7-12 หมายถึง มีความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตอยู่ในระดับ
พอใช้

คะแนน 1-6 หมายถึง มีความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตอยู่ในระดับ
พอใช้

เกณฑ์การผ่านคือ ระดับดีมาก (ร้อยละ 80)

3) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบด้านเนื้อหาความถูกต้องและ
ความเหมาะสม ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากนั้นนำค่าคะแนน
ของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อมารวมกันเพื่อหาค่าความสอดคล้องจากสูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ แบบประเมินที่นำไปหาคุณภาพมี
ค่า IOC ที่ใช้ได้อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

4) แก้ไขปรับปรุงและนำแบบประเมินฉบับจัดพิมพ์สมบูรณ์ไปใช้ประเมินนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างของ
การวิจัย เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การดูแลให้
คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1) กำหนดกรอบเนื้อหา แนวคิดและโครงสร้างของเนื้อหา จุดประสงค์ในการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมความสามารถการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาครู

2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ประเมินความตรงของข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่

-1 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

4) นำแบบสอบถามที่ได้รับการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มาคำนวณหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) แล้วเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ไปใช้ในงานวิจัยนี้ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ใช้ได้ทุกข้อ ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.937 ซึ่งมีความเชื่อมั่นสูง

5) จัดทำแบบสอบถาม นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

การดำเนินการทดลอง/การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การดำเนินการทดลอง

1.1 อธิบายถึงการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน แจ้างจุดประสงค์ การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้แก่กลุ่มตัวอย่าง

1.2 ทำการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุนโครงการครุรัก(ษ์)ถิ่น โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร รุ่นที่ 1 จำนวน 32 คน โดยแบ่งเป็น 10 กลุ่ม

1.3 สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 การประเมินความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต โดยการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน โดยผู้วิจัยทำการประเมินผู้เรียนด้วยแบบประเมินการคิดเชิงระบบ โดยกำหนดเป็นเกณฑ์รูปrikแบบแยกองค์ประกอบองค์ประกอบละ 4 ระดับ ได้แก่ 1,2,3,4

นำคะแนนที่ได้ในแต่ละองค์ประกอบมารวมกันแล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

คะแนน 19-24 หมายถึง มีความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตอยู่ในระดับดีมาก

คะแนน 13-18 หมายถึง มีความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตอยู่ในระดับดี

คะแนน 7-12 หมายถึง มีความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตอยู่ในระดับพอใช้

คะแนน 1-6 หมายถึง มีความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตอยู่ในระดับพอใช้

เกณฑ์การผ่านคือ ระดับดีมาก (ร้อยละ 80)

2.2 การวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (S.D.) แปลผลค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์ โดยมีเกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) ค่าร้อยละ (Percentage) 2) ค่าเฉลี่ย (Mean) ($\bar{X}$) 3) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (S.D.)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน มีผลการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

ผลการประเมินความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน หลังการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน นักศึกษาผู้รับทุน มีความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

กลุ่มที่	ข้อที่						คะแนน รวม (24)	คะแนน เฉลี่ย ร้อยละ	ระดับ ความ สามารถ	เกณฑ์ ร้อยละ 80
	1	2	3	4	5	6				
1	4	3	4	4	3	3	21	87.50	ดีมาก	ผ่านเกณฑ์
2	3	3	3	4	4	3	20	83.33	ดีมาก	ผ่านเกณฑ์
3	4	3	4	3	3	3	20	83.33	ดีมาก	ผ่านเกณฑ์
4	4	4	4	3	3	3	21	87.50	ดีมาก	ผ่านเกณฑ์
5	4	4	3	4	3	3	21	87.50	ดีมาก	ผ่านเกณฑ์
6	4	4	4	4	3	4	23	95.83	ดีมาก	ผ่านเกณฑ์
7	4	3	4	4	3	3	21	87.50	ดีมาก	ผ่านเกณฑ์
8	3	3	3	4	4	3	20	83.33	ดีมาก	ผ่านเกณฑ์
9	4	3	4	4	4	3	22	91.67	ดีมาก	ผ่านเกณฑ์
10	4	4	4	4	4	3	23	95.83	ดีมาก	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน มีความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกกลุ่ม

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาครูที่มีต่อกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาครูที่มีต่อกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุนปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต	4.72	0.46	มากที่สุด
2. กิจกรรมส่งเสริมการทำกิจกรรมกลุ่มและการทำงานเป็นทีม	4.75	0.44	มากที่สุด
3. มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา	4.78	0.42	มากที่สุด
4. เห็นคุณค่าและความสำคัญของการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษา	4.59	0.50	มากที่สุด
5. สามารถนำความรู้จากการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้	4.84	0.37	มากที่สุด
6. ความเหมาะสมของวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.69	0.47	มากที่สุด

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
7. ความเหมาะสมของเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.62	0.49	มากที่สุด
8. ความเหมาะสมและความพร้อมของวิทยากรในการจัดกิจกรรม	4.78	0.42	มากที่สุด
9. ความเหมาะสมของสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	4.72	0.46	มากที่สุด
10. กระบวนการจัดกิจกรรมนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคตได้	4.87	0.34	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.74	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาผู้รับทุนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.51) โดยพิจารณาเป็นรายข้อเรียงรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก พบว่า มีกระบวนการจัดกิจกรรมนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคตได้มีความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) รองลงมาคือ สามารถนำความรู้จากการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาไป ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.37) และความเหมาะสมและความพร้อมของวิทยากรในการจัดกิจกรรม มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.42) ตามลำดับ

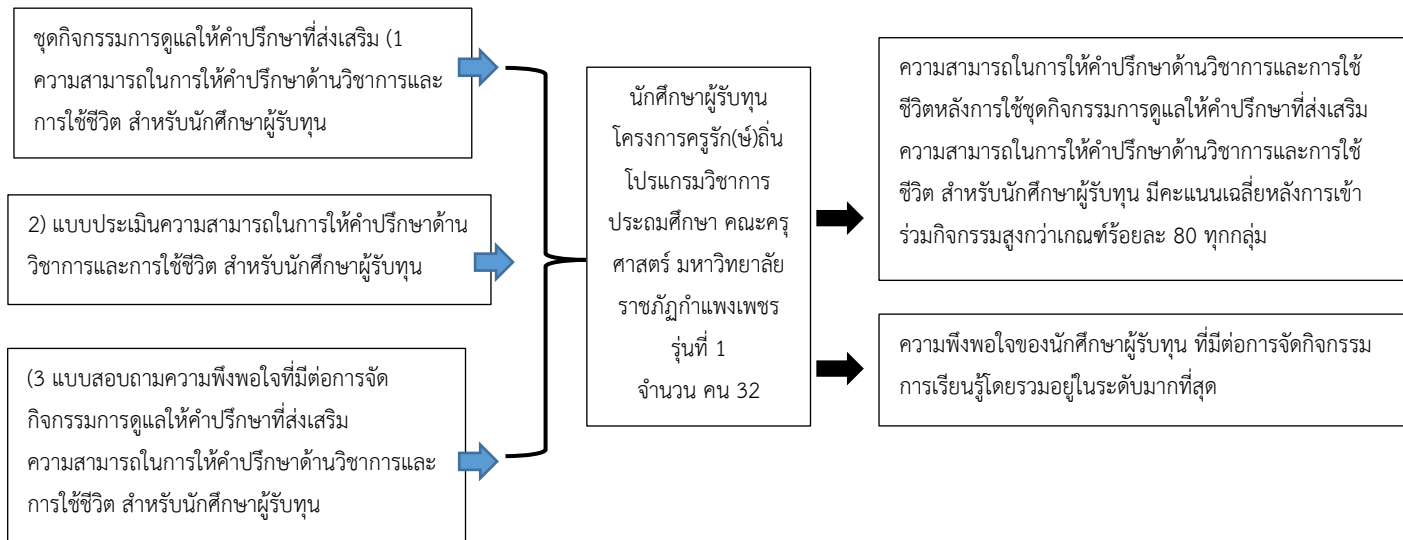
อภิปรายผลการวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน นักศึกษาผู้รับทุนโครงการครูรัก(ษ์)ถิ่น รุ่นที่ 1 โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 32 คน โดยแบ่งเป็น 10 กลุ่ม พบว่า นักศึกษาผู้รับทุน มีความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ กฤตวรรณ คำสม (2554) ได้ศึกษาผลการศึกษาและการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาในการให้คำปรึกษาแก่เพื่อน ผลการวิจัย พบว่า โปรแกรมการฝึกอบรมสมรรถนะของนักศึกษาในการให้คำปรึกษาแก่เพื่อนประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มดำเนินการพัฒนา ขั้นดำเนินการพัฒนา ขั้นสรุป และขั้นนำไปใช้ โครงสร้างเนื้อหาของโปรแกรมครอบคลุมองค์ประกอบด้านความรู้ เจตคติ และทักษะการให้คำปรึกษา ในแต่ละขั้นตอนได้นำเทคนิคจากทฤษฎีทางจิตวิทยามาใช้ในการฝึกอบรม และผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 – 4.00 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการฝึกสมรรถนะการให้คำปรึกษาแก่เพื่อนได้ และสอดคล้องกับปวีศา ศิรินนทและเสรี ใหม่จันทร์ (2561) ได้ทำการพัฒนาสมรรถนะในการให้การปรึกษาแก่เพื่อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า โปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะในการให้การปรึกษาแก่เพื่อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรม

เพื่อพัฒนาสมรรถนะในการให้การปรึกษาแก่เพื่อนได้ และสอดคล้องกับสุวัสดา คำผิว (2553) ได้ศึกษาผลของชุดฝึกอบรมพัฒนาความรู้และทักษะการให้คำปรึกษา สำหรับครูที่ปรึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูที่ปรึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 49 คน มีความรู้ในการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับน้อย 2) ครูที่ปรึกษากลุ่มทดลองมีความรู้ในการให้คำปรึกษาเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ครูที่ปรึกษากลุ่มทดลองมีทักษะในการให้คำปรึกษาเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลความพึงพอใจของนักศึกษาผู้รับทุนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และมีผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ โดยพิจารณาเป็นรายข้อเรียงรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก พบว่า มีกระบวนการจัดกิจกรรมนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคตได้มี ความพึงพอใจสูงสุด รองลงมาคือ สามารถนำความรู้จากการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาไป ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และ ความเหมาะสมและความพร้อมของวิทยากรในการจัดกิจกรรมตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้มีกระบวนการออกแบบกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมที่มีคุณภาพองค์ประกอบของชุดกิจกรรมประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้รับผิดชอบ โครงการครูรัก(ษ์)ถิ่นรุ่นที่ 1 ในกิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตของนักศึกษาผู้รับทุน จุดประสงค์ของกิจกรรม เนื้อหาการดูแลให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิตขั้นตอนกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ 10 กิจกรรม ดังนี้ 1) การให้คำปรึกษาเบื้องต้น (เพื่อนช่วยเพื่อน) 2) การตระหนักรู้ เห็นคุณค่าในตัวเองและผู้อื่น 3) การวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 4) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด 5) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น 6) การบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ 7) การทำงานร่วมกับผู้อื่น 8) ความคิดสร้างสรรค์ 9) การปรับตัวในยุค New Normal และ 10) สัญญาใจ โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปาริชาติ รัตนราช (2559) ซึ่งศึกษาหลักการแนวคิดด้านการพัฒนาระบบการให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาล ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาล มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) หน่วยงานการให้คำปรึกษาโดยมีกรรมการการให้คำปรึกษาเป็นผู้ประสานงานกำกับติดตาม 2) อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลรับผิดชอบนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายมีแผนในการพบนักศึกษาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาผ่านเว็บไซต์ 3) เพื่อให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาพยาบาล สังเกตและรายงานพฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษาต่อกรรมการให้คำปรึกษา 4) เว็บไซต์ให้คำปรึกษา ให้สารสนเทศด้านการเรียนด้านการปรับตัวและด้านการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ประเมินระบบการให้คำปรึกษานิสิต โดยผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความถูกต้องความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ในส่วนการประเมินสามารถใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับไปยังกิจกรรมเพื่อให้บรรลุผลได้

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผู้ที่จะนำกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุน ไปใช้ควรศึกษาคู่มือการจัดกิจกรรมโดยละเอียด และทำความเข้าใจในลำดับขั้นตอนของกระบวนการจัดกิจกรรม เพื่อจัดกิจกรรมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน

1.2 ควรชี้แจงความเข้าใจในขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้ชัดเจนก่อนการจัดกิจกรรม เช่น คำชี้แจงการเก็บคะแนน เกณฑ์การประเมิน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรม

1.3 ผู้จัดกิจกรรมควรจัดเตรียมกำหนดการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับกิจกรรมที่ระบุไว้ในคู่มือ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มประชากรให้มากขึ้นเพื่อให้เห็นผลในวงกว้าง

2.2 ควรเพิ่มจำนวนสถานการณ์ที่เป็นปัญหาให้มากขึ้นเพื่อจะได้เห็นผลของการใช้แนวทางนี้ว่าความสามารถในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาผู้รับทุนได้อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- กฤตวรรณ คำสม. (2554). การศึกษาและการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาในการให้คำปรึกษาแก่เพื่อน (วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยตรังนครินทร์โรดม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 2) และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ลาตพรว.
- กรมสุขภาพจิต. (2558). รายงานประจำปีกรมสุขภาพจิต ปี 2558. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์สุขภาพจิต.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปวิศา ศิรินันท์ และเสรี ไหมจันทร์. (2561). การพัฒนาสมรรถนะในการให้คำปรึกษาแก่เพื่อนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 44 (1), 118-120.
- ปาริชาติ รัตนราช. (2559). การพัฒนาระบบการให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาล (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2559). การจัดทำแผน อุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574) การประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำแผนร่าง แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574). กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนการ อุดมศึกษา.
- สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). แผนอุดมศึกษาระยะ ยาว 20 ปี พ.ศ. 2561-2580. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุวิธดา คำผิว. (2553). ผลของชุดฝึกอบรมพัฒนาความรู้และทักษะการให้คำปรึกษาสำหรับครูที่ปรึกษาระดับ มัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส. วารสารวิจัย มช. (บค.), 10(3), 127-134.